

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/10/2016
Identifikačné číslo spisu: 2015200547
Dátum vydania rozhodnutia: 04.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2015200547.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: I. L., narodený XX. C. XXXX, bytom v H. - H., U. č. XXXX/XX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 20. marca 2015, číslo: XXX XXX XXXX X, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 9. novembra 2015, č.k. 44Sd/59/2015-21, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) potvrdil rozhodnutie odporkyne z 20. marca 2015, číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým táto postupom podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) zamietla navrhovateľovi žiadosť o invalidný dôchodok zo dňa 27. februára 2015.

Navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd považoval napadnuté rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom, keď (ako ďalej konštatoval) navrhovateľ nepreukázal, že by posudkoví lekári nezhodnotili všetky jeho zdravotné postihnutia, ktoré by mohli mať vplyv na určenie výšky miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že navrhovateľ vyjadril nesúhlas so závermi, plynúcimi tak z rozsudku krajského súdu, ako aj z napadnutého rozhodnutia odporkyne; namietal, že krajský súd vo veci

rozhodol bez jeho prítomnosti i napriek tomu, že žiadal o odročenie pojednávania. Žiadal, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušil.

Navrhovateľom podané odvolanie bolo zo strany krajského súdu doručené odporkyni na vedomie dňa 22. januára 2016.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd odvolací [§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. - Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“)], prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je potrebné odmietnuť.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá OSP, odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Z obsahu súdneho spisu, najmä z priloženej doručky vyplýva, že rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku z 9. novembra 2015, č.k. 44Sd/59/2015-21 bol navrhovateľovi doručený do vlastných rúk dňa 30. novembra 2015. Túto skutočnosť navrhovateľ sám potvrdil vlastnoručným podpisom na príslušnej doručke preukazujúcej prevzatie uvedeného rozsudku.

Nasledujúcim dňom 1. decembra 2015 (utorok) začala navrhovateľovi v zmysle § 57 ods. 1 OSP plynúť pätnásťdňová lehota na podanie odvolania a skončila 15. decembra 2015, t.j. štvrtok - bežný pracovný deň a zároveň posledný deň na podanie odvolania. Dňa nasledujúceho, teda 16. decembra 2015, predmetný rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť. Odvolanie proti predmetnému rozsudku bolo navrhovateľom podané na poštovú prepravu až dňa 22. decembra 2015, teda oneskorene. O odvolacej lehote bol navrhovateľ v predmetnom rozsudku zo strany krajského súdu riadne a zároveň správne poučený.

Vzhľadom na uvedené dôvody, najvyšší súd postupom podľa 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/, § 204 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP odvolanie navrhovateľa bez toho, aby sa zaoberal dôvodmi navrhovateľom v odvolaní uvedenými, ako oneskorene podané odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a § 492 ods. 2 SSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.